

Čís. 9258.

Právo k žalobě o rozvod manželství od stolu a lože z důvodu hlubokého rozvratu manželství přísluší manželé, jenž buď není na rozvratu vůbec vinen, anebo jest sice také vinen, ale méně než druhý manžel nebo stejně s ním.

(Rozh. ze dne 10. října 1929, Rv II 44/29.)

Žalobě manželky proti manželé o rozvod manželství od stolu a lože z viny žalovaného, procesní soud první stolice vyhověl, avšak z viny obou stran. O dvolačí soud nevyhověl odvolání ani té ani oné strany.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalovaného mimo jiné z těchto

Důvodů:

Mylný jest názor dovolatelův, že manželský rozvrat jako důvod rozvodu může s úspěchem uplatňovati jen strana, která má na něm menší vinu, nikoliv strana, která má stejnou vinu s druhým manželem. V § 13 h) rozl. zákona se praví, že rozluku nelze vysloviti k žalobě manžela, který jest rozvratem převážně vinen, a totéž platí i pro rozvod, uplatňuje-li se rozvrat manželství jen jako důvod rozvodový. Podle jasného doslovu zákona jest ze žalobního práva vyloučen jen ten manžel, na jehož straně jest převážná vina na rozvratu. Vina jest převážnou, je-li větší než vina druhého manžela, kdežto, je-li na obou stranách vina stejná, nelze mluviti o vině převážné u žádného z manželů. Právo k žalobě nelze tudíž odpírati manželé, který buď není na rozvratu vůbec vinen anebo jest sice také vinen, ale méně než druhý manžel nebo stejně s ním. Tomu nijak neodporuje rozhodnutí čís. 800 sb. n. s., na něž poukazuje dovolání a v němž se praví, že není třeba zkoumati, kdo z obou manželů jest převážně vinen rozvratem, domáhají-li se oba rozluky pro rozvrat, a dovolatel zejména přehlédl, že se uvádí v důvodech onoho rozhodnutí dále, že rozluku nelze odpírati, byli-li oba manželé stejně vinni, protože nárok nemá právě jen převážně vinný.

Čís. 9259.

Žaloba podle § 36 čís. 1 ex. ř. pro nedospělost nebo nevykonatelnost nároku má místo jen tehdy, jde-li o skutečnosti, které jako rozhodné pro dospělost nebo vykonatelnost nároku a jako překážející povolení exekuce jsou uvedeny ve druhém odstavci § 7 ex. ř. Takovou skutečností není, že platební výměr o pojistných příspěvcích nebyl prý povinnému doručen a že proto jest prý doložka vykonatelnosti nesprávná. Skutečností ty nelze uplatňovati ani žalobou podle § 39 čís. 5 ex. ř.

(Rozh. ze dne 10. října 1929, Rv II 153/29.)

Žalované Zemské úřadovně pro pojištění dělníků byla proti žalobci povolena exekuce k vydobytí dlužných pojistných příspěvků. Žalobu o nepřipustnost exekuce opřel dlužník o to, že mu nebyl doručen platební výměr ohledně pojistných příspěvků a že následkem toho jest nesprávná doložka vykonatelnosti na výkazu nedoplatků, na jehož základě byla povolena exekuce. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Žalobce podal žalobou námitky proti povolení exekuce a opírá se o ustanovení § 36 čís. 1 ex. ř. Podle § 36 čís. 1 ex. ř. může dlužník podati námitky proti povolení exekuce, popírá-li, že nastaly skutečnosti rozhodné pro dospělost nebo vykonatelnost nároku (§ 7 ex. ř.), nebo že nenastala předpokládaná posloupnost právní (§ 9 ex. ř.). Podle § 7 druhý odstavec ex. ř. nemůže býti exekuce povolena dříve, než dospěje pohledávka nebo projde lhůta určená v rozsudku nebo v jiném exekučním titulu pro plnění. Není-li den dospělosti nebo konec lhůty k plnění v exekučním titulu určen ani udáním kalendářního dne ani udáním času kalendářně určitelného, kterého lhůta se počíná, nebo je-li v titulu exekučním vykonatelnost nároku učiněna závislou na tom, by oprávněný dokázal, že jistá skutečnost nastala, zejména jest závislá na předcházejícím plnění oprávněného, musí býti prokázáno listinami veřejnými nebo veřejně ověřenými, že nastaly skutečnosti rozhodné podle toho pro dospělost nebo vykonatelnost. V souzeném případě však nejde o nic takového, co řečená zákonná ustanovení vyžadují, ve výkazu nedoplatků ze dne 19. dubna 1928, tvořícím ve věci E VIII 889/28 okresního soudu v Olomouci exekuční titul, není vykonatelnost nároku učiněna závislou na tom, by oprávněný dokázal, že jistá skutečnost nastala nebo nenastala, ani že byla vykonatelnost nároku závislá na předcházejícím plnění oprávněného, a nejde tu o skutečnosti rozhodné pro dospělost nebo vykonatelnost nároku žalované a nejde tu o rozřešení takových předběžných otázek, nýbrž se tu naopak výkaz o nedoplatecích prohlašuje a potvrzuje Zemskou úřadovnou pro pojištění dělníků výslovně za vykonatelný exekuční titul, takže tím je už rozhodnuta věc hlavní, že exekuční titul, tvořící základ exekuce, o jejíž povolení bylo žádáno, jest vykonatelný a že exekuce na jeho základě může býti povolena. An prvý soudce v napadeném rozsudku zaujal totéž stanovisko a žalobu pro nedostatek podmínek § 36 čís. 1 ex. ř. zamítl, posoudil věc po právní stránce správně.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Žalobu proti povolené exekuci opřel žalobce o to, že mu platební výměr o pojistných příspěvcích nebyl doručen a že následkem toho jest doložka vykonatelnosti na výkazu nedoplatků, na jehož základě byla exekuce povolena, nesprávná. Avšak tyto okolnosti, nedoručení platebního výměru a následkem toho nesprávnost doložky vykonatelnosti ve výkaze nedoplatků, nejsou okolnostmi, pokud se týče skutečnostmi, které podle § 7 druhý odstavec ex. ř. překážejí povolení exekuce. Hledíc

k citaci § 7 druhý odstavec ex. ř. v § 36 čís. 1 ex. ř. ohledně skutečností, pro které, ježto prý nenastaly, lze podati žalobu podle § 36 čís. 1 ex. ř. jest trvati na tom, že žaloba podle § 36 čís. 1 ex. ř. pro nedospělost nebo pro nevykonatelnost nároku má místo jen, jde-li o skutečnosti, které jako rozhodné pro dospělost nebo vykonatelnost nároku a jako překážející povolení exekuce se uvádějí v odstavci druhém § 7 ex. ř. Ježto o takové okolnosti, pokud se týče skutečnosti, jak řečeno a jak případně dovodil odvolací soud, v projednávaném případě nejde, právem byla žaloba jako žaloba podle § 36 čís. 1 ex. ř., za kterou byla a dosud jest žalobcem označována, zamítnuta (srovnej rozh. čís. 6394, 6648, 6725 sb. n. s.). Přezkoumávati správnost doložky vykonatelnosti, pokud se týče s ní souvisejícího potvrzení ve výkazu nedoplatků o řádném doručení platebního výměru nepatří soudu, nýbrž příslušnému úřadu správnímu a proto neměla žaloba místa ani jako žaloba podle § 39 čís. 5 ex. ř. (rozh. čís. 2497, 6648 sb. n. s.). Podle toho odvolací soud, zamítnuv žalobu, neposoudil věc po stránce právní nesprávně (§ 503 čís. 4 c. ř. s.).

Čís. 9260.

Směnečný zákon ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928.

Podpis rukojmího nemusí býti místně pod prohlášením rukojemským, stačí, je-li doložka neb prohlášení v takovém spojení s podpisem, že nevznikají pochybnosti, že k němu patří a že jest jím tedy kryto.

(Rozh. ze dne 10. října 1929, Rv II 593/29.)

Žalovaný Ignác U. podepsal na rubu směnku doslova: »Ignác U., ručitel«. Směnečný platební příkaz proti němu procesní soud první stolice zrušil, vyhovčv námitce žalovaného, že jeho podpis na rubu směnky s doložkou ručitel nemá směnečně právní platnosti, ana nebyla zachována forma, předepsaná § 62 (2) nového směn. zákona. Odvolací soud ponechal směnečný platební příkaz v platnosti. Důvody: Uplatňovaný důvod nesprávného právního posouzení věci jest opodstatněn. Nesporně podepsal žalovaný spornou směnku na rubu slovy »Ignác U., ručitel«. Podle názoru odvolací stolice jest těmito slovy založeno směnečné rukojemství. Podle § 62 čsl. zákona směnečného ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928 jest třeba k směnečnému rukojemství: a) směnečné rukojemství musí býti psáno na směnce nebo na listu, spojeném se směnkou; b) směnečný závazek musí býti vyjádřen jasnou doložkou; c) toto prohlášení směnečného rukojmího musí býti jím podepsáno. Všechny tyto náležitosti jsou tu splněny. Žalovaný Ignác U. převzal směnečný závazek podpisem: »Ignác U.« a doložkou »ručitel«. Jest to podpis s dodatkem, který jasně vyjadřuje směnečné rukojemství. Slovem »ručitel« nenechal žalovaný majitele směnky v pochybnostech, že převzal hlavní směnečný závazek jako rukojmí.